

ТУРЦИЯ

—○○○—

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТИ НА НАРОДЪТЪ.

—○○○—

ТУРЦИЯ излазува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята по царската поща, е 4 бѣли мецундѣта; вънъ отъ имперіята, 5 бѣли мецундѣта. Спомоществаніята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относитъ до редакціята са надписувагъ до Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстникътъ. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществаніята става направо въ Цариградъ—Галата при сѣцїята.

30 ЮНІА (ПО НОВИ СТИ.ІЬ).

—○○○—

17 СЕФЕРЪ 1283 ОТЪ ЕГИПА.

ВЪСТНИКЪ ТУРЦИЯ.

Съсзъ настоящиятъ брой втората година на вѣстникъ Турция са свършува. Въ това обстоятелство нашити читатели ще ни позволѣтъ да направимъ нѣколко общи разсѣждения върху поведѣніето което държѣхъ ми презъ годината които истече, и мѣлчнотити, които посрѣщнахъ ми въ изданіето на вѣстникътъ си.

Първо и първо ний имамъ да са ублажимъ за това дѣто линията на поведѣніето която слѣдувахъ ми съвѣстно въ сичкити важни въпроси, които сми разгѣждахъ, сѣ съвършено и точно уцѣли отъ нашити милі съотечественници.

Това уцѣненіе бѣше за насъ едно закънчно утѣшеніе. Защото гоненіята, завистити интригити и клѣветити, които ни правѣха непрѣстанно непріятелити на българскіятъ народъ подъ името на православіето, бѣха толкось голѣми и силни щото ако да въмахъ народни насърчаванія, ний лесно быхъ станали жертва на тѣхъ нападенія.

Нъ благодареніе на тѣхъ искренни насърчаванія, ний можихъ да са застоимъ на височината на положеніето си; и това въстѣржествуваніе ни прави да са ублажавами.

Второ утѣшеніе, което са яви за насъ въ разстояніе на годината дѣто са измина, бѣше духовното или по-добрѣ нѣравственното прѣобразование, което забѣлжихъ ми въ народнитѣ наши маси. Това прѣобразование ще даде скоро плодови ти си.

Кое е днешнето наше положеніе въ точката на нѣравствено-религиозното зрѣніе? то е че са намирами въ рацѣти на грѣцката патриаршія; и кои сѣ нашити общи усилія? да са отцѣпимъ отъ тая патриаршія.

Ний са опитахъ ми да излѣземъ отъ първото и да сполучимъ второто. Неможихъ ми. Нъ трѣбуваше да са дѣйствува; и какъ? съсзъ какви срѣдства?

Ний казахъ ми на народътъ: за сега това нѣцъ е невѣзможно. Постоянствувай обаче въ исканіята си; и колкото повече патриаршіятаще отказува правдивити ти, толкось повече а отдалявай отъ нея. Въ това врѣме работи за народното си образование; и бѣди увѣненъ че въ малко врѣме ще ги получишъ нѣцъло.

Народътъ разбра патриотическіятъ ни гласъ, сирѣчь гласътъ на спасеніето си; и за това той нѣцъга сега на сѣкадѣ да устрои добри цѣлини и плодливѣ училища.

Това освѣтленіе на народътъ въ истинскити нѣгови чѣресѣ е единъ значителенъ успѣхъ, когото трѣбува да забѣлжимъ съсзъ гордостъ въ народната си исторія.

Третьо утѣшеніе което почувствувахъ ми бѣше че макаръ и да са намирахъ ми въ сѣкакви мѣлчнотити касателно до изданіето на вѣстникътъ си, мѣлчнотити които ни туряха въ голѣми безпокойствія, нъ отъ друга страна ний сми честити дѣто можимъ да потвърдимъ днесъ че тоя кусуръ е на точката да изчезни изъ нашіятъ народъ; че и между нѣго както и между другити народи фанаха да са явявагъ любобитни читатели; че това любобитство е единъ добъръ знакъ за благоденствіето на българското вѣстникарство.

Числото на нашити спомоществуватели са умножава сѣки денъ; и това умноженіе на спомоществувателити ни, драго ни е да го кажимъ, ще ни тури подиръ малко врѣме въ състояние за да уголѣвимъ форматътъ на Турция.

Ний не сми чакали никогѣ печалба отъ вѣстникътъ си както много други които имѣтъ глупостта да са надувагъ съсзъ миниміятъ си патриотизмъ; единственната цѣль която сми си прѣдначартали като почнахъ ми това прѣдприятіе е да бѣдимъ полѣзни на народътъ си, да го изгладимъ отъ положеніето въ което са намира и което не можимъ да търпимъ и да запазвами въ сѣщото врѣме и интересити на царското правителство, които сѣ тѣсно свързани съсзъ нашити.

Това което зависи отъ насъ, ний ще го направимъ можѣ и твърдѣ скоро съсзъ божиата воля; нъ отъ друга страна ний молимъ читателити си да направятъ и тѣ това което зависи отъ тѣхъ, сирѣчь да ни внесѣтъ съсзъ първо спомоществаніята си.

Нѣка знаатъ ний сѣнѣ сичкити наши Българи че вѣстникарството е на днѣшната епоха мѣрло за образованіето и за способностити на сѣки народъ; онія отъ народити които имѣтъ вѣстници сѣ на почетъ и уваженіе; онія дѣто нѣмѣтъ сѣ въ прѣзрѣніе.

Никола Геновичъ.

Нийшятъ отъ Бѣлградъ че турскити вонски, които сѣ усрѣдоточавали въ видинскити околности причинявали голѣми безпокойствія въ столицата на Сърбія.

Князь Михаилъ слѣдувалъ обаче да туря на военъ кракъ народната вонска. Съсзъ каква цѣль? незнаими.

Много западени Сърби са подпизвали самоволници. Ако нашити свѣдѣнія сѣ точни въ числото на тѣхъ самоволници сѣ намразили, жално ни е да го кажимъ, и доста Българи, които бѣлнували за независимостъ.

Като извѣстявали това ний ще помолимъ нашити Българи да погледнатъ съсзъ внимание на днешнето си политическо положеніе и нѣка

рѣкѣтъ съсзъ насъ че Българія е сега честита въ много отношенія сравнително съсзъ Сърбія.

Нашити съотечественници сѣ уцѣлили нѣгѣли това обществено улущеніе. Нѣка прѣдположимъ че е тѣй. Нъ отъ дѣ нди че много отъ нашити Българи сѣ отишли въ Сърбія за да ставатъ волентирѣ?

Естествено че то трѣбува да нди отъ вижшеніята и маменіята на панслависткити агенти. Ний мислимъ че струва ми едно голѣло добро на тѣхъ наши заблудени Българи ако ги съвѣтува ми да са върнатъ на мѣстата си па да са занимавагъ съсзъ своити си работи.

Сърбія не можѣ никогѣ да ни ползува. Нашето спасеніе, нашето доброминуваніе са състои да слугува ми вѣрно и искрено на Н. Ц. В. Султанътъ. Тамъ е оцѣ и нашето щастіе.

Манастирътъ пондѣлникъ са тържествува петата годишнина на въцаряваніето на Н. Ц. В. Султанътъ.

Презъ нощта цѣль Стамболъ бѣше блестяво освѣтленъ, и джамити, общенароднитѣ здаія и коначити на министрити и на високити чиновницѣ прѣдставляваха едно очарователно зрѣлище.

Н. В. Аали паша, министръ на външнитѣ работи даде една голѣма вечеря на която бѣха призовани дипломатическото тѣло и отборътъ на мѣстното общество.

Хомеръ каза че е имало и ще има сѣкоги хора, които да са гечендисувагъ съсзъ просіята. Ний ще притуримъ съ позволеніето на читателити си, че е имало и ще има непрѣстанно човѣшки твари, които да са прѣпитавѣтъ чрезъ лѣжля, шарлатаніята, ласкателството и надуваніето.

Подобни хора, излишно е да го повтаря ми, неможѣ никаква честъ и довѣреніе помежду съгражданити си, както лицемѣрцити нѣмаха при Христа. Тѣ сами припознавагъ това. Нъ какво да сторятъ? трѣбува да са живѣе истеръ-истемесъ; и за да живѣятъ нѣли трѣбува да подновявагъ вѣхити си навици въ други форми, както гѣзбаджити своити мурасети?

Ний казува ми на Г. Славейкова: не са мислете за повече отъ колкото не струвате; ний не сте учени; ний нѣмате възпитаніе; нѣмате начала, за това глѣдайте си прѣводити при протестанскити мисіонери и не са мѣсете въ работи отъ които неотбирате.

Вашето перо е перо на единъ фарисей, съсзъ разликата че фариисити знаяха да са командуватъ, а вий не знатѣ.

Вий са мислите—можѣ и праведно—че Гайдата ви припознѣва за учени. Нъ нужно ли е да ви кажимъ че са лажитѣ странно? и за да са убѣдите изгладете отъ Гайдата научити прѣдмети, заѣти отъ протестанскити періодически списанія, които мисіонерити издавагъ на ерменски, и които ний подражавагъ, какво нѣма друго ако нѣ блѣдословія? и тѣхъ блѣдословія ме сѣ ли една добра прѣпознѣва за васъ, за ва-

шето възпитание, за вашето учение (!!!). Читателите виждат стойността на тая препорака!

Нъ какво отговаря Гайдата на нашите заблъбване макаръ и да са обща че има да ни отговаря? че не син били разбрали за какво са касало.

Тръбуна човѣкъ да бѣди съсъ толгосъ кѣсъ и егонистически духъ какъвто е редактора на Гайдата за да поднаде въ това заблуждение. Нѣка кажимъ по-добрѣ, Г. Славейковъ доди миналата недѣля отъ Одеса, дѣто бѣше отишълъ Богъ знай съсъ какви планови. Той не е сполучилъ, [вѣди са, да тури въ дѣйствиетѣ планови, и ако е въ противорѣчие днесъ съсъ това що е писалъ вчера, твърдѣ уѣстно е да го отдадемъ на това че умѣтъ му не е на мѣстото.

Такъвѣ хора сирѣчь като Г. Славейковъ които нѣматъ щастіе въ нищо, [не трѣбува да ги чуваме за лошавити нѣмъ качества и за погрѣшките нѣмъ, нѣ трѣбува да ги аджадисуваме. Защото иначе можи да ги докараме въ огниване. Нѣмъ трѣбува да глѣдаме тѣя кусури въ натурата нѣмъ като сѣществено сръдство за прѣмѣната нѣмъ.

Гайдата уплакува послѣ България и българскія народъ. Ако Г. Славейковъ бѣше уплакалъ себѣ си въ ханѣтъ, нѣмъ мислимъ чи по-добрѣ щѣше да сполучи!

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИИ.

ГАБРОВО, 31 Маѣ. — Тишината която бѣше си останала върху габровскитѣ училища, слѣдъ зимшинитѣ гонения на учителитѣ отъ въколицѣ чорбаджѣ, наруши си изново отъ сѣщитѣ чорбаджѣ. По 1 Февруарія послѣдний гражданетъ като си събрахъ и условия нѣново учителитѣ, и тѣ слѣдувахъ редовно и мирно работѣхъ си; нѣмъ его че на 29 текущого призовахъ си отъ търновскитѣ каймакамѣ тримата ни учители Г-да Илия Христовичъ, Игнатъ Ивановъ и Савва Илиевъ, които незабавно отидохъ въ Търново. Тамъ като са представихъ на Каймакамина, не въ заседаніето на мезлища, но частно прѣдъ него, ото какъвъ разговоръ станалъ между търновскій каймакаминъ и учителитѣ ни:

Каймакаминътъ ги попыталъ: Научавамъ си че ученицитѣ ви пѣтъ въ Габрово пѣсни за русскій царъ. Учителитѣ отговорили: че въ Габрово ученицитѣ пѣтъ имни за Н. И. В. Султана нашего и за Н. Височество Мидхадъ паша, главногo управителя на Дунавскія Вилаетъ. Като поискали учителитѣ отъ каймакамина да са засвидѣтелствува че ученицитѣ нѣмъ сѣ пѣли пѣсни за русскій царъ, Каймакаминътъ отговорилъ: че знае всичкий градъ че сѣ ходили по училищѣ и ги пѣли тѣхъ сѣщо и ученицитѣ нѣмъ. Учителитѣ поискали отъ каймакамина да дождѣ поне петъ мина да засвидѣтелствува това; пакъ той отвѣднѣхъ нѣмъ казалъ: както и да е отъ днесъ пататакъ можете да учителствувате вредъ по другитѣ мѣста на царството освѣнъ въ Габрово, това ви е въспрето отъ хюкумата и защото ни нещѣ габровскитѣ граждани; учителитѣ отговорили: че какъ не ги щѣтъ габровскитѣ граждани когато тѣ сами сѣ ги задържали и условия съ контраты? На това каймакаминътъ нѣмъ отговорилъ: идѣте въ Габрово азъ ще пишиш да ви са даде заплатата до деня до когато сте служили и ще ви са прѣкъсѣтъ сѣмѣтитѣ и контратитѣ и ще ви са освободите отъ Априлова завѣтъ по когото сте задължени да учителствувате [тамъ (понеже бѣхъ му казалъ това). Въ тоѣзи случай като отидѣте тамъ ако са повтори противъ васъ махларъ да знаете че щѣ ва прободѣ на заточе-

ніе. Учителитѣ ни като знаели че гражданитѣ ни неирѣменно ще искатъ да ги задържатъ и пакъ ще са намѣрятъ нѣкои зломисленици да ирѣтълукватъ работѣхъ, казали туй сѣщото на каймакамина и просили отъ него да изнамери сръдство щото да нѣмъ са прѣкъсѣтъ сѣмѣтитѣ безъ да си ходятъ въ Габрово, и той нѣмъ общалъ да нише въ Габрово. После ги попыталъ: гдѣ ще живѣте отъ сега? учителитѣ му отговорили че ще си търсятъ халъ на главѣхъ, или пакъ като нѣмъ е отечеството Габрово да отидатъ тамъ да са занимаватъ въ алѣшъ-веринѣ. На това каймакаминътъ нѣмъ отговорилъ: като че живѣте въ Габрово въспрѣтено ви е подъ отговорностъ да си мѣсите въ училищѣ, въ чорбаджѣйскы и гражданскы работы и да пишѣте по газетитѣ, тѣ му отговорили че не сѣмъ си мѣсили ни-кога въ такъвы работы.

Туй е разговортѣ който е като резолюція (зараръ) за сѣдѣхъ на рѣченитѣ ни учители. Сега учителитѣ ни сѣ въ Търново и не смѣхъ да си дождѣтъ защото прѣдвѣждатъ че гражданитѣ ни ще си отнесѣтъ до Н. Височество Мидхадъ пашѣ Главногo управителя на Дунавскія Вилаетъ за тѣхъ работѣ, та да не помисли търновскій Каймакаминъ че тѣ сѣмъ подстерили гражданитѣ ни на това отношение.

ГАБРОВО, 31 Маѣ. — Миналата почта ви писахъ за случката съ нашитѣ учители. Нашитѣ съграждане преди два дни испроводиха четирма хора въ Търново до търновскитѣ каймакаминъ Али бей, за да му разсѣхъ чи тримата наши учители не са новинны въ нищо и чи всичко що му си е извѣстило за тѣхъ е сѣща кѣлѣвета на дестина злонамерени габровскы чорбаджѣ. На тѣзи проводени е поржчено отъ тука да молихъ каймакамина да позволи на учителитѣ ни да си дождѣтъ въ Габрово и да отворѣхъ училищата, които по интригитѣ на чорбаджитѣ два пѣти вече въ шестъ мѣсеца са затварѣхъ, или пакъ да заповѣда да дождѣ въ Търново даждѣхъ на учителитѣ ни, та да станѣтъ морѣхъ съ тѣхъ а не да раскарватъ учителитѣ насамъ на тѣхъ, а даждѣхъ нѣмъ да стоиѣтъ потулены.

Проводенитѣ Габровци въ този разумъ подали прошеніе на търновскитѣ каймакаминъ, а той, безъ да распита за работѣхъ, казалъ нѣмъ рѣшително: „азъ нещѣ тѣзи даскалѣ.“ Като го попытали проведенитѣ: „како ще чинѣхъ нашиѣ дѣца подирѣ туй кой ще ги учи,“ — той нѣмъ казалъ: „то не е ваша работа.“ Ето, Г-не редакторе, оправа! Да цѣвти просвѣщеніето! Върху туй отсѣждане азъ нѣма да правѣмъ никакви размисления, нѣка сѣди публиката.

Като зела работата такъвъз крайъ въ Търново, проведенитѣ отъ Габрово лица заедно съ учителитѣ, научавами си, че ще заминѣхъ за Русчюкъ да търсѣхъ защита отъ правосѣдіето на Негово Прѣос. Мидхадъ паша, Главнѣитѣ Управителѣ.

ПЛЮДВИВЪ, 8 Юнія. — Подъ сѣнката на славный чървѣвъ припорецъ завчера на Марашѣ са постави първый основный камѣкъ за памучната фабрика отъ страна на едонимното сѣдружество, и слѣдъ нѣколко дни цѣмъ бѣдемъ честити да видимъ, че са възвѣшаватъ великолѣпны сграды на едно отъ най-хубавитѣ мѣста край града ни. Сърдѣето ми трепти отъ радостъ като ви съобщавамъ това общеполезно дѣло, отъ което зависи вещественно благополучіето на всинѣца ни.

ЕДРЕНЕ, 9 Юнія. — Избранѣта на членовитѣ които трѣбува да съставѣтъ различнѣти сѣвѣти и сѣдѣлища на Едрененскія санѣжѣкъ са свѣршиха, както и избранѣта на другитѣ

санѣжѣци отъ тоя Вилаетъ.

Споредъ новото нареждане на управление-то на Вилаетѣ въ европейска Турція, населѣніята сѣмъ повикани да земѣхъ, чрезъ прѣдставители задължително и законно избрани, една още по-гольма частъ отъ колкото на прѣдъ въ управленіето на работитѣ на страната, и христѣанскитѣ елементъ, че са повика и той.

До сега мѣстнитѣ сѣвѣти са съставлявали отъ осемъ до десетъ члена отъ които обикновенно двама или трима бѣваха христѣани. Сега са касѣ да са свѣли числото на членовитѣ на шестъ отъ сѣки сѣвѣтъ и да ги раздѣли на двѣ равни страни, трима Мохаметани и трима Христѣани.

Това ново учреждение подбуди нѣколко Гръци, които, чрезъ положеніето си, мислѣтъ че нѣматъ вліяніе въ страната, за да са опитѣхъ да земѣхъ за грѣцката община сичѣитѣ мѣста на Христѣанитѣ въ сѣвѣтитѣ като избираха само Гръци съсъ исклученіе на членовитѣ български, българо-унѣитски и протестански.

Нѣ Азизъ паша, управителъ на санѣжѣкътъ бѣдѣрствува съсъ най-гольмо безпристрастіе на избранѣта: сичѣитѣ общини зѣха въ тѣхъ участіе и слѣдѣвіето остави Гръцитѣ въ едно твърдѣ малко число: твърдостъта и безпристрастіето на Азизъ-паша бѣше достойно за пофали. Да нѣма разлика казѣлъ той; православнитѣ Българи както и унѣитѣ както сѣмъ сичѣитѣ подданнѣци на славнѣитѣ ни Султѣнъ който не държи никаква разлика помежду нѣмъ, какъто и да бѣди вѣрата нѣмъ, тѣ нѣматъ право на сѣжити правдинѣ и да правѣтъ частъ въ сѣвѣтитѣ на тоя Вилаетъ съставени въ тоя градъ както Мюсюманитѣ, Гръцитѣ, Ерменѣитѣ и Евреитѣ.

Тая твърдостъ въ Азизъ-паша укроти толгосъ сичѣитѣ онѣя които са мѣчѣха, чрезъ сѣмъ какъви възможни сръдства да са намѣсѣхъ въ избранѣта щото загубиха сѣмъ надѣжда за сполуката на кроѣжити си.

Страната е тиха. Кражбитѣ по голѣмѣитѣ ижѣтица сѣмъ гварѣхъ рѣдки, и човѣкъ можи да пѣхѣва вѣтрѣ изъ страната безъ страхъ.

Голѣми приготовления ставѣтъ за праздинѣтъ на въцарѣваніето на Н. И. В. Султѣнъ.

Работитѣ по сичѣитѣ обходѣ на коларѣитѣ пѣтъ отъ тука до Родосто слѣдуваѣтъ безпрѣстанно; и тоя пѣтъ, чрезъ слѣдѣвіето на работитѣ искарани веки, утѣрени си че направѣніето на тоя пѣтъ ще са свѣрши, нѣщо рѣдко въ една страна дѣто хората сѣмъ научени да не довършавѣтъ почти никоги сѣмъ зачѣнато прѣдирѣніе. Почѣли трѣбува да са отдадѣхъ на инѣженеритѣ които управлѣватъ работитѣ както и на началѣвата които ги наглѣдуваѣтъ.

Азизъ-паша е неуморимъ: тоѣ посѣщава сѣки денъ разнѣти шантери и чрезъ присѣствіето си кара бържи работитѣ.

До сирѣшуваніето на послѣдния лунадждовнитѣ вѣремена, противни на бубити, не прѣставѣха да владѣятъ; новата луна зачѣна доста добрѣ и топлѣнитѣ сѣмъ чувствувѣтъ. Онѣя които имаха добро бубено семе сполучиха, макаръ и вѣрѣмѣто да бѣше противно; другитѣ по малко улеснени, имаха злочѣстни слѣдѣтѣ; навѣстно е че идѣщата година онѣя които слушѣтъ да са хоргува за японското сѣмъ ще запущѣхъ ушити си; защото повѣето отъ тѣя семена изрѣкнаха; тѣя които провѣдѣха нѣколко пушкови дадохъ едно скръѣо слѣдѣвіе.

(Ла Турки)

ТУ.ЧА, 11 Юнія. — Първы денъ отъ текущѣя мѣсець бѣше за насъ динѣ отъ найскръбнитѣ и печалнитѣ дни! Супругата на главнѣя ни учитель Г-на С. И Доброплоднаго Х. Марѣнка Доброплодна, бѣше испроводена отъ прѣди малко вѣрѣме веда и здрава за

отечеството си Сливенъ, отъ гдѣто отсъствуваха четири почти години, да се види тамъ съ родъ роднини и да земе съ себе си малкѣ си майки и сестри за да ги доведе тука и да живѣе заедно и да имъ се радва. И дору сичкыты нѣйни дружки и приятели, дору сичкыты ученици съ радость и желание очакваха всякъ недѣля да ъ посрѣщатъ, внезапно на 31 миналаго страшний ударъ падна възъ главѣтъ на учителя ни чрезъ телеграфа, който извѣсти за 'внезапнѣтъ смъртъ на младѣтъ, красивѣтъ и даровитѣтъ му съпругъ, когото неистованно се угражиаха да умножи знаніята си, да се изучи на разни языци, да бѣде полезна на отечеството си, както и назаде въ послѣдното време единъ новъ Букваръ, твърдъ добръ съчиненъ и нареденъ отъ нежъ! Тойзи ударъ, тѣзи скръбъ, като грѣмъ, който оплаква сичкыти жители, гдѣто надне, тѣи замая, нарани и наскърби сичкыты Българи, приятели и познайници, щото сичкыти ученици съ учителя си, сичкыти ѣ приятели плачеха неутѣшимо, и тѣи не са щеше на хората да вѣрватъ за внезапнѣтъ тѣзи смъртъ, щото разпрска се тутакси изъ града че това е лѣка!! Нѣ телеграфътъ до неутѣшима ни учитель, който неистованно роняше слъзи и плачещъ, довери сичкыты, и нам баныты подвърдиха истинѣтъ; за това въ скръбный тойзи день отъ 1. Юнія стана извънреденъ парастасъ въ черковѣтъ ни, на който присѣствуваха сичкыты ученици и дѣвчцы и много господжи, подиръ който се опѣиха въ дома на Г-нѣ Доброплодный отъ черковѣтъ пакъ сичкыты, чете се обыкновенната молитва отъ свѣщенныцы, и ученицы испѣха грѣмогласно три пѣти „вѣчная ѣ память“ и пріеяхъ отъ учителя сичкыты ученици за Богъ да прости, по единъ букваръ, който, незнала покоината, че ще се раздава за вѣчнѣи нѣйни память!!

Имайте прочее и Вы, Г-не редакторе, добринѣтъ да ѣ споменете въ вашия вѣстникъ внезапнѣтъ смъртъ, за да се извѣстѣтъ нейныты дружки и познайници, и да рекатъ: „Богъ да ѣ прости, вѣчная ѣ память и лѣка да бѣде прѣстѣта на блаженнопочинѣтъ Х. Маріика Х. Генчева, родена на 1846 Септемвриа 8, вѣчана на 1860 Ноемвриа 6, а починала въ въ 1166 Маія 31!! — Една ученица

БОЛГРАДЪ, 1 Юнія. — Драго ми е, наистинѣ, Г-не редакторе, катъ глѣдамъ че както по всѣдѣ тѣи и тука празникътъ на българскыты Святци славянскы просвѣтителѣ Кырила и Методіа, захвана да ся почита у нашитѣ народъ съ по голѣмо тържество.

Ланъ по туй време, азъ ся случихъ въ Россіа, дѣто нищо не ся споменува за тоя день, нито го празнуватъ; а за това колко ми бѣше жогално!

Тѣзи година спорѣдъ желаніето си, намѣрихъ ся въ Болградъ и присѣтствувахъ на тържеството, дѣто стана първо въ черковѣтъ а послѣ въ залѣтъ на централното училище въ присѣтствіето на мнозината отъ родолюбивити наши съграждани, а най-паче младежѣтъ, префекта, съ други полицейскы лица и сичкы ученици.

Слѣдъ свършеніето на обряда, малкыты дѣтца, ученици отъ ланкастерского училище въ ямболскѣтъ махал, испѣха три пѣсни за похвалъ на българскыты Просвѣтителѣ. Това пѣлніе допълни тържеството, и до толкова привлече вниманіето на всички присѣтствующи лица, щото нѣкой отъ младыты граждани, а именно Г-нъ С. Дяковичъ, Николай Кыниенъ и Георгій И. Тодоровъ, задоволи отъ сладкогласныты гермоническы пѣсни на тѣи малкы дѣтца, собраха помежду си до 5 кар-

бони, които пари ся сподѣлиха на малкыты пѣвци. Дѣцата обрадвани за тѣзи награда, испѣха и друга пѣсень върху прилѣжніето на ученицѣтъ. Оттамъ наредени трѣгнаха пѣшкомъ като прославляваха памятьтъ и тържеството на приподобнитѣ наши отци Кырила и Методіа.

Испитаніята на ученицѣтъ въ централното училище почнаха тѣсъ година отъ 10 Юнія и ще трѣятъ до 27 сего. — Залата на централното училище е обрѣдена вече съ сичкыты физическы инструменти и менерали.

— Членовити на попечителніа Комитетъ тѣмѣтъ да ся купи отъ училищната каса една мушіа, учѣнена за 20,000 австр. желтци за което ся ѣ зговориха. Нѣ между това молдовашкото правителство пратило тѣи дни една депешъ да иска колкото пари ся намѣрватъ въ касѣтъ ужъ съ лихва и какътъ отговоръ са е дало не съмъ извѣстенъ. Първо ся искаха 2—3 хиляди желтци а сега сичкыты. Комитетскыты членови ся расположени да не дадѣтъ пукнѣтъ парѣ, защото, освѣнъ подаренитѣ на правителството, колкото пѣти са давали на заемъ или съ лихва не ся е върнало вече.

ИЗМАИЛУЪ, 6 Юнія. — Тука владѣи страшно безначаліе, крѣвнѣи разбойничества ся случиха прѣвъ тѣи дни и мѣстното правителство не е въ силѣ да ги въспре.

Нѣколко злодѣйци, които върлуватъ по вече пощемъ, сполучили да влѣзатъ дебишкомъ у единъ липованскы домъ дѣто заклаватъ мѣжа, жената и едно 14 годишно момиче; на утрѣнѣтъ съседитѣ имъ ги намѣрили искани и потѣнали въ черны кѣрвы! Една Еврейка крѣжмаряса намира ся сѣщо заклана. Двама градинари Българи при които имало и жена съ едно дѣтенце убиватъ ся тѣи отъ разбойничѣтъ отъвнѣ града—жената съ дѣтенцето нѣма ѣ никаква. Нѣкои ся казватъ че има още избити хора. Друга чѣта разбойници до 20 души съ коне върлуватъ по околноститѣ, и усмѣляватъ ся даже да влѣзатъ по срѣдъ ноцъ въ града.

Тѣрговцитѣ изуплашени отъ такова не бывало по тѣи страны разбойничество, день ноцъ стоятъ на орѣжіе де ся пазятъ, най-паче Гърцѣтъ, които предложили на градскыты управникъ, че ако не е въ състояние да упазитъ града отъ злодѣйства, да ся оттегли на страна и тѣ щели да ся пазятъ сами.

Причината на това е дѣто влашката войска ся обра отъ тука и отиде на вѣтрѣ къдѣ Фокшанѣи и Букурещъ. Мѣлѣи ся че молдовашкото правителство прибирало войската ся и писвали ся волентери. Има една българска пословица: „барабаръ Петко съ мѣжіето и отрепката му на опасѣ.“

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

ФРАНЦІА. — По исканіето на Пруссія французкото правителство обѣвило че е готово да натовари посланницѣти си да прѣдставяватъ интересити на Прусцити въ Австріа и въ Баваріа; относително за това посланницѣти отъ Вѣнна и Мюнхенъ прѣбли веки наставленія и пълномощіе.

Една телеграма извѣстѣва че турскыты посланникъ обѣвилъ на парижскытъ кабинетъ че Високата Порта е рѣшила щото войскити ти ѣ да влѣзѣтъ въ Молдо-Влахія.

Законодателното тѣло бафанало разсудуваніето на бюждетътъ. Министрътъ на царството далъ разясненія твърдѣ точни върху вѣншното положеніе. Г. Руе щѣлъ още да даде потрѣбнитѣ отговори на питаніята на

камарата, нѣ съсъ скромность, рабѣира са.

Макаръ и да избухна войната въ Германія изложеніето, което ще стане на 1867 въ Паришъ, са приготвѣ съ голѣма бързотія.

ИНГЛИТЕРА. — Камарата на общащити отблѣснала съсъ 315 гласа срѣщу 304 удобрѣніето на прѣобразователната билла която са прѣдставила отъ правителството. Презъ тоя день бурсата въ Лондра отишла твърдъ злѣ.

По слѣдствие на това единодушно отблѣснованіе министерството Русель си дало оставката, която са прѣшла отъ царицата.

Лордъ Дерби са натоварилъ да състави едно ново министерство.

РУССІА. — Пишатъ отъ Петербургъ че князь Горчаковъ, министръ на вѣншнитѣ работи, проведѣлъ тѣи дни единъ окръжно писмо до посланницѣти при чуждити дворови въ което имъ обѣвявалъ че ако Франція влѣзе отъ неутралностьта си въ коѣто са обѣща да стои презъ военното време, Руссіа ще направѣ същото.

Увѣрѣватъ че сто и петдесѣтъ хиляди души аскеръ са усрѣдоточвалъ въ Варшава. Александръ II са канѣлъ да остави Петербургъ и да доиде въ столицата на Польша. Ако тѣи свѣдѣнія са точни, има страхови че Руссіа нѣма да стои мирна.

Правителството слѣдувало съсъ голѣма дѣятелность на направеніето на жилищни пѣтища въ по главнитѣ части на имперіята.

Нашитѣ читатели знаятъ че отъ нѣколко време преобразованіето и нарѣжданіето на сѣдилищата бѣше прѣдметъ на отеческити грыжи на царя на сичкыти Русіи. Сега са на учявами че нови сѣдилища са отворили въ Петербургъ и Москва съсъ нови закони за правосѣдіето. И въ другитѣ градища на тая имперія са учякува същото улучшеніе.

АВСТРІА. — Императорътъ издалъ единъ манифестъ къмъ войската. Въ тоя манифестъ той обѣвява че Австріецити, че австрийсцити слѣдѣти ще знаятъ да защитѣтъ куражливо чѣстѣта и достоинството на държавата. Тоя манифестъ са пріелъ съсъ въсхвѣненіе отъ народътъ. До недѣля ще го обнародваме на цѣло.

Главніятъ командантинъ на австрийска-та войска издалъ и той една прокламація къмъ речената войска. Въ тая прокламація той ѣ кани да отиди на битвата съсъ радостъ,отрѣченіе и стичаніе.

„Австріа, казува той, трѣбува пакъ да употребѣи прѣпорциити си въ една свѣта борба дѣто са касѣе да запази доброто си право, най-святитѣ интереси и най драгитѣ жюковни на отечеството.“

„Слѣдѣти! вѣи ма познавате; вѣи знаяте какво чувствувамъ за васъ; вѣи знаяте какво искамъ и какво учякувамъ отъ васъ.“

„Нѣка прочее сѣка събере силити си за да оправдаѣ повѣреніето, което императорътъ ни, толкось наскрѣбенъ и толкось обиченъ, е турилъ въ насъ, за да можа да извикамъ послѣ отъ дълбочината на сърцето си: вѣи са отнесохте добръ: вѣи са отнесохте както са стои на дѣцата на Австріа; отечеството е горделиво съсъ васъ, императорътъ е благодаренъ отъ васъ!“

Една телеграма отъ Вѣнна извѣстѣва че една голѣма битва станала близо до Верона. И дѣвти крыла на италянската войска са отблѣснали. Битвата слѣдувала.

Една друга депеша със дата 25 Юни (н. к.) потвърждава горната телеграма. Битката станала въ Кустоджа. Австрийците навели. Повече от осем хиляди души починали върху полето на сражението.

Други частни депеша притурят че княз Амеде са ранил.

Въ едно друго сражение Гарибалдовци навели.

Сичкити почти виенски вѣстници са занимаватъ със финансовото положение на Австрія. Много отъ тѣхъ мислятъ че послѣдното издваніе на бански билети было веки исчерпено. Дума е ставало за едно ново издаваніе. Никой незнае обаче ако това стане скръшно. Напоминуватъ че презъ болятъ по 1859 направѣните заемъ было 100 милиона повече отъ цѣлото открито на публиката.

Князъ Гика носителъ на едно своеобразно писмо отъ новиятъ влашки князъ, и който пристигналъ тѣ дни въ Виѣна, не са приѣлъ отъ императорьтъ. Нѣ отъ друга страна контъ Мендорфъ го былъ приѣлъ въ ауденция.

— Прочитамъ въ народиятъ пражки листъ.

„Вчера и онзи денъ многочетни желѣзници принесоха отъ Саксонія огромни количества жито, брашно и писметъ. Тѣя провази са отправиха къдъ Ленцъ. На 15 една желѣзница отъ 9 вагона принесе съкровищата на царската фамилия. Тѣя вѣщи които възлизатъ на една цѣна отъ 120 милиона флорина сж отпратили за Баварія.

„Ний ще забължимъ въ тоя случай че саксонскія царъ е единъ отъ най богатити господари въ Европа. Неговити съкровища, упазени въ мирно врѣме въ единъ музей на Дрезденъ учудватъ сичкити пжтници. Помежду тѣя драгоценни работи, забължаватъ шестъ царски одѣжди отъ едно нечужо богатство и на които кончетата сж направени отъ діаманти и други тънки камъни.

ПРУСИЯ. — Пишатъ отъ Берлинъ: Манифестьтъ на царьтъ са обнародва. Той носи заглавие: „на моятъ народъ.“ Ето отъ нѣго по главнитѣ точки:

„Надѣждата че орженното събратство на Пруссія и на Австрія ще има за слѣдствие, въ полза за благосъстояніето и за силата на Германия, единъ съюзъ който да стонъ върху взаимното почитаніе и на двѣта сили, тая надѣжда исчезна. Австрія не припознава въ Пруссія една естествена съюзница, въ една неприятелка, и за това та накаръ князовити отъ германскія Съюзъ да сжсжтъ федералния договоръ.

„Викътъ за бой на неприятелити ни е: униженіе на Пруссія. Въ духътъ отъ 1813 живѣе още въ народътъ.

„Нашити неприятели сж лжатъ ако мислятъ че Пруссія е парализирана отъ вътрѣшнитѣ си распри. Предъ неприятельтъ сичкити оппозиции са смѣчаватъ и сичкити стоятъ предъ сичко, съединени въ доброто както и въ лошото частіе.“

Манифестьтъ хортува че Пруссія съгласно със Франція, Руссія и Англитера са трудила напразно да докара едно приятелско споразумѣніе, и послѣ продължава тъй:

„Ний трѣбува да са боримъ за нашето съществуваніе. Ний трѣбува да заложимъ борбата за животътъ или за смърта сѣбиди онія които искатъ да унищожатъ слѣдствитѣя на бойовитѣ прѣдприѣти за свободата отъ голѣмиятъ електоръ Фредерика.

„Ако Богъ ни даде побѣдата, ний ще бѣдемъ

доста силни за да подновимъ по яко и по еднодушно свѣрските сега развалени на Германия, тѣя сѣрски раздрави отъ онія които са страхуватъ отъ правото и силата на народиятъ духъ.“

Една телеграма извѣстива че на 19 того (н. к.) Прусцити занимли Дрезденъ. Саксонскія царъ отишелъ за Прага. Много фамилии са скрили въ Боденбахъ. Прусцити земали въ аскерътъ сичкити Саксонци които могатъ да носятъ оръжіе. Прѣносътъ на стоки са възобранилъ по источниятъ желѣзенъ пѣтъ на Баварія.

— Пишатъ отъ Франкфортъ че на 18 того стацїити на желѣзния пѣтъ отъ Мезенъ и Весеръ сж занимали отъ 100,000 души федерална воиска командувана отъ Хеския князъ Александръ.

ИТАЛИЯ. — Викторъ Емануилъ е на чело на два табура; той прѣминалъ Менчио край Гойто, безъ противодѣйствие.

Австрийската воиска са урѣдоточвала върху Адикъ.

Италианската колонія въ Александрія съставила със свои разноски едно тѣло волентирѣ отъ хиляда души, които и испроводила за Флоренція.

Князъ Наполеонъ са очакувалъ тѣ дни въ Флоренція. Той отивалъ нарочно за тоя градъ за да са разговори за нѣкои важни работи със царьтъ на Италианцити.

Сега скоро царьтъ приѣлъ въ особна ауденция прускиятъ проводникъ. Н. Ц. В. и малъ със тогова дипломатина една доста дълга разговорка.

ПАПСКИ ВЛАДЕНИЯ. — Мълви са раздаватъ че кардиналъ Антонели, министръ на въшнитѣ работи, си далъ оставката. Приѣмали са или нѣ тая оставка, не са знае още.

Рымското началство затворило много нѣбоше сарафларъ които правели злоупотрѣбленіе. Нѣколко куповачи и продавачи на текущи монети сж запрѣли на банката.

МЕКСИКА. — Финанциити сж залъ тука. Една депеша отъ Парижъ извѣстива че мексиканскія императоръ искалъ на Франція да му помогни финансово; инакъ щѣлъ да са принуди да даде оставката си.

Французкото правителство отказало, казуватъ, това прѣдложение, и Максимиліанъ са готвилъ да тури въ дѣйствието намѣреніето си.

ГРЪЦИЯ. — Гръцкото министерство са съставило както слѣдува: Българисъ министръ на вътрѣшнитѣ работи и прѣдседателъ на съвѣтътъ; Христидисъ на финанциити; Делигеорги на въшнитѣ работи; Артемисъ Муну на войната; Дрососъ на мореплаваніето.

Финанциити не отиватъ тука добръ както на сѣкъдѣ. Царьтъ Георги искалъ щото чуждити сили да му помогнатъ за да са тури край на дѣшното положение на работити въ Гръция. Инакъ той щѣлъ да даде оставката си.

МОЛДО-ВЛАХІЯ. — Нищо нѣма още пеложително за възвѣщаніето на турскити воиски; обаче тѣя мълви иматъ нѣщо основно.

Отъ друга страна увѣряватъ че Молдо-Влашкото правителство турило на военъ прикъ до 100,000 души. Защо? това е което незнаимъ.

СЪБАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Миналиятъ поделникъ дипломатическото тѣло има честь да са приѣме отъ Н. Ц. В. Султаньтъ на Бенлербей, по причина на годишнината на въцаряваніето му. Лордъ Мюне британчески посланикъ здрависа Н. Ц. В. а името на другарити си. Вселенскія патрик който са намираще на чело на сичкити духовни главатарѣ отъ разнѣти религіозни общини на имперіята отпратилъ и той послѣ на Н. Ц. В. едно малко словце на турски.

— Миналата сѣбота австрийскія посланикъ, придруженъ отъ първиятъ секретеринъ на посолството има една дълга разговорка съ Мехмедъ Кѣбрѣли паша, прѣдседателъ на Великия Съвѣтъ на правосѣдіето.

— Египетскити воиски, които са намираща отъ нѣколко дена въ градътъ ни трѣгнаха миналиятъ четвъртъкъ за Варна.

— Научавами са че тая недѣля трѣгнали за Италия до четиридесетъ петдесетъ души, помежду които са намиращи и Гръци, за да са пишатъ волентирѣ.

— Н. Ц. В. Султаньтъ направи посѣщеніе онзи денъ на Високата Порта. Той са приѣ отъ министрити и високити чиновници на имперіята със голѣмъ алаи.

Слѣдъ като му са прочете рапортътъ на работити които Великия Съвѣтъ е извршилъ или е въ намѣреніе да изврши, и слѣдъ като направи потребити забължавки Н. Ц. В. си отиди със сѣщиятъ алаи.

— Черногорскія войвода Илиа Пламенецъ, министръ на войната; братъ му Иванъ Пламенецъ и капитаньтъ Петъръ Ценовичъ пристигнаха тѣ дни въ градътъ ни със австрийскія вѣпоръ който работи между Триестъ и Цариградъ. Казуватъ че тая черногорска депутация е натоварена със една особна миссия при Високата Порта.

— Тѣя дни турското правителство сключи единъ заемъ отъ два милиона и половина турски лири със общата дружина на отоманската имперія.

— Холерата владѣ въ Египетъ нѣ нѣ съ голѣма строгость.

— Ний припоръчвами на вниманіето на читателити си кореспонденциити си отъ Габрово; тѣя кореспонденциити съдържаватъ тѣя работи, за които ний никоги не бихми повървали че ще станатъ. Както и да е ний ще са повърнимъ въ идѣщиятъ си брой върху тоя предметъ.

— На 27 (н. к.) страшни битви станали въ Боемїя и Силезїя помежду Австрийцита и Прусцити. Послѣднитѣ сж навели.

— Молимъ онія отъ нашити настоятели и спомоществователи които нещатъ да иматъ нѣкаво забкснѣваніе въ испровѣжданіето на Турция, да извѣстятъ със първо управлѣніето на вѣстника.

+

НАДГРОБНИКЪ.

Единъ безумникъ двѣ грамматики писалъ, Другъ пакъ безумникъ съ вниманіе ги читалъ, А третій былъ безумникъ та ги все слушалъ, Четвъртый доста врѣмя двѣгъ прѣдавалъ, И тѣхный прахъ по земный валакъ не оталялъ. — Флореску.

БУРИЯНЪ ПРАХЪ ЗА ИСТРЕБВАНІЕ НА ВСЯКАВИ ЖИВОТНИКЪ, КОТО ХАПАТЬ ЧЛОВѢКА.

Тоя прахъ, непридѣленъ за добытака безъ друго е добаръ за истрѣбваніето на дървеници, бѣхмыти и въшкити; пжди комарити и мухити, вѣрди вѣлненити платове отъ молцити и дървенити нѣща отъ червогонина.

Продава си въ Сницарїята Маделла на Кара-Кюй при Комисїонъ-ханъ. Цѣна гроша 8.

Отговорникъ Никола Геневичъ.